

(Matth. v, 15) et ostenderes, tibi cordi esse illud Sapientis : Sapientia abscondita, et Thesaurus invisus, quæ utilitas in utrisque? (Eccli. xx, 32). Quæ hæc Sapientia? quis thesaurus? Epigraphe loquitur. FLORES EPITAPHI SANCTORUM. Non sunt hi Flores decidentes, quibus horrendum Væ intonat propheta (Isa. xxviii, 1). Sunt potius qui quasi rosa plantata super rivos aquarum fructifcent: quasi Libanus, odorem suavitatis habeant; quasi lily dent odorem, et frondeant in gratiam (Eccli. xxxix, 17, 18, 19).

Hic videlicet odor sagaces tibi nares replevit, et effecit ut curreres in odorem Florum istorum. Parum hoc tibi fuit. Ne parum utilis (etsi per quam gratus) videretur odor rosæ, Libani, lili; efflornit tibi Thiosfridi liber, tanquam præcox uva, et lætatum est cor tuum in ea (Eccli. li, 19). Longius te provexit hæc lætitia. Consiliatus es, ut enarrares quid hi FLORES odoris funderent; et enarrandi studio, ut furore repletus es. (Eccli. xxxix, 16).

Nihil do auribus tuis. Adeo te vidi ferri in horum Florum vulgationem, ut revera ferri potius, quam tua sponte agere videreris. Mihi quidem visa est hæc præcox uva odore suo te ineibriasse. Ac sic factus quasi vir ebrius, et quasi homo madidus a vino a facie verborum sanctorum (Jerem. xxiiii, 9) quæ per Thiosfridi os Dominus fundit: sensisti in corde tuo, quasi ignem exstuantem, et defecisti ferre non sustinens (Jerem. xx, 9). Itaque totis portis apertis, hunc odorem, hos Flores emittis, et publici juris facis hunc Thesaurum: hactenus absconditum.

Hic thesaurus, ut in tuo fundo inventus, ad te jure redit, etsi tua liberalitate, omnium futurus. Hi Flores ex tuo horto lecti, tibi polissimum offeruntur non suavius fragrantes, sed nitentes aliquanto jucundius. Opellam, quam, te volente, impendi non peto ut boni consulas. Persuadet hoc tua tibi humanitas, cui injurius sim, si odiose flagitem quod sponte mihi porrigit. Faciet eadem, ut eo alacrius recensem Vitam magni sancti Willibrordi, ab eodem florilego Thiosfrido conscriptam, et tuis item auspiciis propediem typis divulgem. Eadem opera apparebit magis ac magis Domizium, qui tibi dedit ut portares jugum ab adolescentia, imo a pueritia, ut ante dixi, tua (Thren. iii, 27) etiam dedisse, ut levares super te. Quod ego hoc loco non videor perperam accepturus, si exponam, super se levare eum, qui animum, cogitationes, curas erigit ad majorum suorum vitam, virtutes opera et scripta cognoscenda, ac aliis quoque patescenda; ut tu ad Thiosfridum te levas, qui plus quinis sæculis supra te est; ad Willibrordum, qui sere novennis.

Sic pergit, et Ecclesiam catholicam tibi demereris ne cessa: cujus filii mecum orabant ut ad eorum conspectum aliquando leveris in cælum; quorum opera, et res gestas, notas esse voluisti in terris. Ita faciat ille æternus.

Luxemburgi, 21 Martii ipéis S. Benedicti, magni monachorum Patris, seriis, anno Christiano 1619.

Admodum R.

Atque Amplissimæ P. T.

Servus in Christo

Johannes ROBERTI.

LECTORI.

Vix video, quid tibi dicam, lector amice, quod A vel ex proloquio ad amplissimum antistitem, vel ex Thiosfridi Vita, vel ex notis meis, haurire ipse non possis. Tamen hæc pauca habe.

1. Correciora dare non potui quæ do, meliorum librorum destitutus auxilio. Spero tamen nihil esse momenti alicujus quod commode intelligi non possit. In obscurioribus, notæ juvabunt.

2. Capitum singulorum epigraphas, tui commodi causa, capit is cujusque initio, auctoris verbis ascripsi: cum ipse ad libri initium duntaxat posuisse.

ITERUM LECTORI.

Ut sunt tempora, mihi Thiosfridi Vitam vulgare paranti, suggerit animus non defuturos qui dicant, non tantum illum esse, ut magni referat scire quis fuerit, qnïd fecerit. At, qui sic sentiat, ex iis

3. Notas, quo magis in promptu essent, malui singulis capitibus subiungere quam ad operis finem rejicere. Spero tibi probatum iri.

Hæc tenes? vale, et reliqua Thiosfridi a me expecta. Quin et, si potes, juva, ut alia ejus opera, aut epistolæ alicunde ad me deferantur. Curabo ut recipias cum seniore et cum gratia.

Sed heus tu. Etiam hoc verbum. Si Zelandus es, aut Hollandus, hunc librum tibi commendō, vel ob nobilem historiam, quam repieres in Vita Thiosfridi, § 4.

forte sit, qui maximi faciat *Vitas* Romanorum Græcorumque a Plutarcho scriptas. Nec ego eas contemno. Quid? Philosophorum apud Laertium *Vitæ*, quid videntur? Sit et his status honos. Quid poetarum